KARİKATÜR

Rus — Hâlâ açmadılar.. acaba duymadılar mı?!..

— Amerikalılar 70 tonluk uçak kullanıyormuş?..
— Adam sen de, bizim bayanlardan 150 liralık iskarpin kullananlar var!...

ANKARA MEKTUBU

SOKAKTA öpüşenler çoktu. Hattâ biribirlerini tebrik edenleri gördüm. Bittabi merak ederek sordum. Aldığım cevap şu:

— Haberin yok mu, memurlara elbiselik ve ayakkabı veriliyor.

Nasıl haberim olmaz. Başvekilimizin candan ve açık sözleri karnımızı şimdiden doyurdu ve sırtımızı pekleştirdi. Cumhuriyet hükûmeti veririm dedi mi verir. Bunu mert Başvekilimiz de cömertçe vadedince bir manevî kuvvet vücudumuzun her tarafında tesirini gösterdi.

Ankara hemen hemen bir memur şehridir. Yeni kabinenin beyannamesi ilk hoş tesirini Ankarada gösterdi. Evde, kahvede, dairede hep lâf bu. Bu başlangıçmış, ne âlâ. Sırtımız tatlı tatlı kaşınmıya, ağzımız bir hoşça sulanmıya başladı. Gözümüze gelince, çarşı ve pazarda bir müddettir zaten pirinç, bulgur gibi eski Umumî seferberlikte erzakı nadire diye ad takılan maddeleri görmekte olduğundan o da artık açlığını giderdi.

Hanımlar da pek memnun görünüyor. Herkesin elbise meselesinden okadar gözü yılmış ki, henüz içlerinde:

— Acaba bize verilecekler ipekli mi?

Diyenini göremedim. Ama, millette şakacı da çok, hanımlara iskarpin verilmemesinin şaka tarafından sebeplerini araştırıyorlar:

— Bu hususta hanımların müşkülpesentliği malûm da belki beğendirilemez diye düşünülmüştür.

— Yok canım, sokakta pabuç eskiteceklerine evlerinde hanım hanım oturup işlerile meşgul olsunlar denmiştir.

— Canım öyle olsaydı hiç değil birer Mercan terliği hediye edilirdi.

Ne o, ne bu.. bu verilebilenler verilebileceklerin başlangıcıdır. Bakalım sonrasında belki buda olur.

İşin en güzel tarafı memurlar ve bayanlarına verilecek kumaşların kendi fabrikalarımız mamulâtından oluşudur. Hey yarabbim, bu ne mükemmel iş. Eskiden böyle bir şeyin hayali bile muhal idi.

Cumhuriyet idaresinden evvel fabrika ne mene şeydi. Sebebi, bizim kabiliyetsizliğimiz değil, eski idarelerin idaresizliği ve buna da inzimam eden dış siyasetteki idaresizlik dolayısile yabancıların bizi rahat bırakmaması idi. Hoca merhumun bir hikâyesi çok hoşuma gider, Hani bir gün Hoca bir bahçeye girmiş, biraz meyva yiyormuş, üstüne bahçıvan gelmiş ve Hoca da hemen çakşırlarını çözerek abdest eder vaziyet almış. Bahçıvan hiddetli hiddetli sormuş:

— Ne yapıyorsun burada?

— Görmüyor musun abdest bozuyorum.

— Hani tersin?

Hoca etrafına bakınmış bir sığır tezeği duruyor:

— İşte, demiş.

— O sığır tezeği be!

Hocada cevap mı yok, verivermiş:

— Yahu sen insanı insanca etmiye bırakmadın ki..

Teşbihte hata olmaz, yabancılar bizi insanca iş yapmıya bıraksalardı yine öyle kalmaz, Türkün kabiliyeti o idaresizlik içinde bile bir şeyler becerirdi. Her neyse, kısmet bugünlere imiş, şimdi işte fabrikalarımız var, hem öylesine var ki, biraz idareli giyinsek bütün ihtiyacımıza kifayet edecek.

★ Şaka değil, bu bir hakikattır; yeni hükûmetin beyannamesi ve bilhassa şu elbiselik ve ayakkabı meselesi memurları sevindirdi. Pek küçük memurlardan pantalon tatili yapacaklar çoğalmıya başlamıştı. Allah bilir ya bu iş bir sene daha böyle devam etse biraz mübalâga ama, belki setriavret bile yapamıyacaklar da bulunacaktı. Radyodaki arkadaşlar arasında mesele konuşulurken üstlerine gtitim. Allah ömürlerini de uzun etsin, Radyonun iki neşriyat müdürü Mesut Cemil ile Fuat Münirin boyları hürmetlidir. Telâşlıydılar:

— Acaba bize de herkes kadar mı kumaş verecekler? Eğer böyle ise halimiz ne olur?

Gibi lâflar ediyorlardı. Fakat müdür Vedat Nedim imdatlarına yetişti:

— Canım ne telâş ediyorsunuz? Bana bir metre fazla bile. İki metresini size paylaştırırım.

Dedi de her ikisinin de yüreklerine su serpildi. Fakat bu paylaşmadan faydalanamıyan ve enine boyuna taşkın heybetli olan sanatkâr ağabeyleri Veli Kanıt durur mu? Onun:

— Ya ben ne yapayım?

Sualine, Fuatla Mesut telâşla cevap verdiler:

— Senin yaşın başın ne ki, bir kısa pantalon giyersin olur biter.

Öyle ya, bay Velinin yaşı ne ki? Şunun şurasında altmışın içinde, daha çocuk sayılır elbet. Nüzhet Baba ile beraber onlar daha dünkü yavrucuklar!

(Devamı 5 nci sayfada)

Erkek — Güzelliğinize kıymet biçemiyorum...
— İhtikâr yapıyorsunuz!..

No. 346 CİLT: 14 SENE: 7 FİYATI 10 KURUŞTUR 13 AĞUSTOS 1942

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için senelliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için senelliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur.

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul: 103

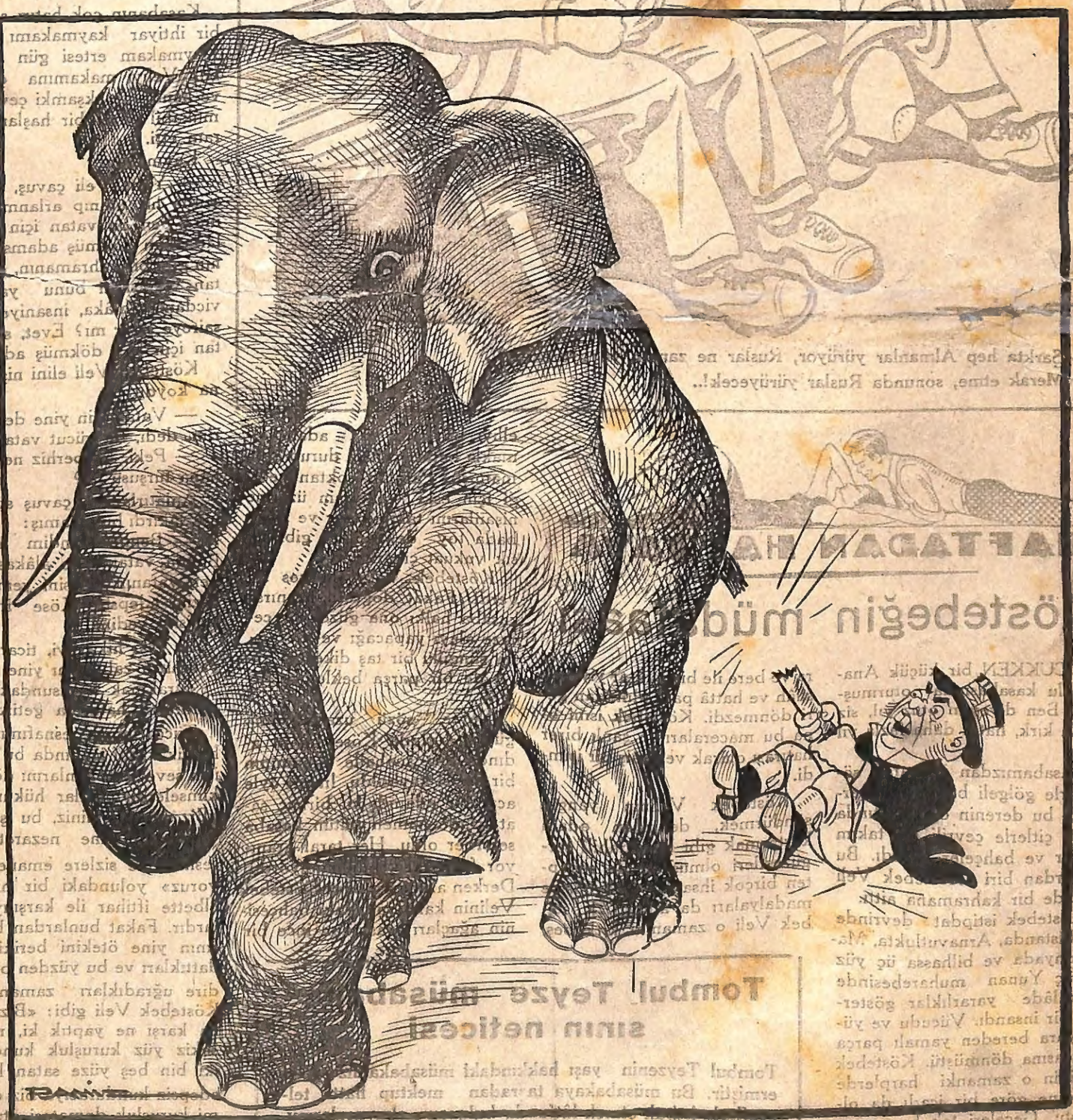

HİNDİSTANDA DANANIN KUYRUĞU KOPTU:
İngiliz — Fazla asıldım galiba?!..

— Şarkta hep Almanlar yürüyor, Ruslar ne zaman yürüyecekler?..
— Merak etme, sonunda Ruslar yürüyecek!..

HAFTADAN HAFTAYA

Köstebeğin müdafaası

ÇOCUKKEN bir küçük Anadolu kasabasında oturmuştum. Ben diyeyim otuz yıl, siz deyin kırk, hattâ daha fazla yıl önce.

Kasabamızdan iki tarafı söğütlerle gölgeli bir dere geçerdi ve bu derenin öte tarafında etrafı çitlerle çevrili bir takım bağlar ve bahçeler vardı. Bu bağlardan biri Köstebek Veli isminde bir kahramana aitti.

Köstebek istipdat devrinde Arabistanda, Arnavutlukta, Makedonyada ve bilhassa üç yüz on üç Yunan muharebesinde fevkalâde yararlıklar göstermiş bir insandı. Vücudu ve yüzü yara bereden yamalı parça bohçasına dönmüştü. Köstebek Velinin o zamanki harplerde kendine göre bir icadı da olmuştu. Geceleri tek başına ve hiç gürültü etmeden toprakları eşe eşe düşman mevzilerine girer, birkaç düşmanın başını yemeden ve bir iki ufak tefek yara bere ile bir miktar yiyecek, silâh ve hattâ para almadan geri dönmezdi. Köstebek ismi ona bu maceralarının şanlı birer hatırası olarak verilmiş bir isimdi.

Köstebek Velinin yangın söndürmek, denizden adam kurtarmak gibi bazı dahilî sergüzeştleri olmuş ve bu sebepten birçok ihsanlar ve tahlisiye madalyaları da almıştı. Köstebek Veli o zamanlar kırk beş, elliyi boylamış bir adam olmakla beraber, hâlâ durup oturmamıştı. Paraları çoktan yediği için eski ceketinin üzerine nişanlarını takıp gezer ve kasabada toy delikanlılar gibi sık sık vukuat çıkarırdı.

Köstebek Veliyi herkes severdi. Fakat doğrusu aranırsa kasaba halkı ona güzel bir cenaze alayı yapacağı ve mezarına süngülü bir taş dikeceği günü de bir parça beklemez değildi.

Neyse, sözü uzatmıyalım, günün birinde Köse İmam adında bir mahalle imamının bir keçisi kayboldu. İmam öyle acar bir adamdı ki, birkaç saat içinde hemen bütün kasaba seferber oldu. Her taraf aranıyor fakat keçi bulunamıyordu. Derken akşama doğru Köstebek Velinin karşı yakadaki bahçesinin ağaçları arasından ince bir duman ile beraber güzel bir et kokusunun yükseldiği haber alındı ve biraz sonra da kahramanın birkaç arkadaşına rakılı ve çalgılı bir keçi çevirmesi ziyafeti vereceği öğrenildi.

Köstebek Velinin o günlerde keçi ziyafeti değil, bir fincan kahve ikram edecek halde bile olmadığı malûmdu. Telâş ile koşan Köse imam kokulu çevirme dumanını koklayınca «Vallâhi bu benim keçinin kokusu» diye bağırmıya başladı. Biraz sonra dere kıyısında keçinin boynuzları da bulununca ziyafetin Köse imam namına yapıldığına şüphe kalmadı.

Kasabanın çok hatırı sayılan bir ihtiyar kaymakamı vardı. Kaymakam ertesi gün Köstebek Veliyi makamına çağırdı ve kendisine akşamki çevirmiye mukabil güzel bir haşlama ikram etti.

Kaymakam:

— Yahu Veli çavuş, dedi, sende hiç utanıp arlanma yok mu? Sen bu vatan için okkalarla kan dökmüş adamsın. Senin gibi bir kahramanın, bir vatan fedaisinin bunu yapması vicdana, ahlâka, insaniyete vesaireye sığar mı? Evet, sen vatan için kan dökmüş adamsın.

Köstebek Veli elini nişanlarına koydu:

— Vatan için yine de dökerim, dedi, bu vücut vatanındır.

— Peki, bu perhiz ne, o lâhana turşusu ne?

Anlatırlar ki, çavuş söyliyecek lâkırdı bulamamış:

— Benim efendim demiş. Bunun vatanla ne alâkası var, ben vatanın keçisini yemedim, Bizim edepsiz Köse imamın keçisini yedim.

Bu eski hikâyeyi, ticaret hayatımızın zabıtasını yine tüccara bırakmak hususundaki yeni kararımız hatırıma getirdi.

Tüccarımızın, esnafımızın en büyük kısmı icabında bu vatan için seve seve kanlarını dökecek kimselerdir. Onlar hükûmetin: «Biz sizden eminiz, bu işin yolunda gitmesine nezaret vazifesini yine sizlere emanet ediyoruz» yolundaki bir hitabını elbette iftihar ile karşılıyacaklardır. Fakat bunlardan bazılarının yine ötekini berikini aldattıkları ve bu yüzden bir tekdire uğradıkları zaman tıpkı Köstebek Veli gibi: «Biz vatana karşı ne yaptık ki, meselâ sekiz yüz kuruşluk kundurayı iki bin beş yüze satan karşıki edepsiz kunduracıya biz de yirmi kuruşluk domatesi otuz ikiye sattık» demelerinden korkmuyorum desem yalan olur.

KARİKATÜR

Tombul Teyze müsabakasının neticesi

Tombul Teyzenin yaşı hakkındaki müsabakamız sona ermiştir. Bu müsabakaya taşradan mektup hattâ telgraflarla iştirak etmek lûtfunda bulunan okuyucularımızın reylerinin sonu alınması için bir hafta tehir etmiştik. Bu sebeple neticeyi önümüzdeki hafta ilân edeceğimizi sayın okuyucularımıza bildiririz.

ANKARA MEKTUBU

(2 nci sayfadan devam)

BİR ANKARA TİPİ DAHA:

Soyadını keyfi istedikçe değiştirenlerden birisidir. Şimdi hangisini kullanıyor pek farkında değilim ama, bazan Kemal Turan, bazan Kemal Ünal diye imza atar. Sizin anlıyacağınız, Kemal kardeşimiz bir nevi soyadı istifçisidir.

Ama, huzuru rabbilâleminde iki elim yanıma gelecektir hakkını yiyemem; hem iyi, hem hoş adamdır vallâhi. Üstelik de bilgilidir.

İspartalı olduğu Isparta gülü gibi kırmızı yanaklarından bellidir. O hem mebustur, hem gazetecidir ve hem de hukuk ilmini yayma kurumunun başlarındandır.

Fikirleri, iktisadî ve malî telhisleri «Ulus» un başmakale yerini ve kendisi ise sık sık intihap dairesini şereflendirir.

Kemal Ünal ve Turan dinamik ve faydalı bir arkadaştır. Çok çalışkan olan bay Kemalin bugünlerde yeni bir soyadı bulamadığına bakılırsa buna eli değmemektedir ve binaenaleyh çok işi vardır.

★

EN PAHALI, NADİR VE AĞIR KOKU:

Radyo gazetesini okumuş, evine dönüyordu. Bindiği taksinin şoförü ona şöyle bir fikir danıştı:

— Üstat, yeni nişanlandım. Bayana yarın pahalı, nadir ve ağır bir koku hediye etmek istiyorum, acaba ne alsam, ne tavsiye edersiniz?

Nurettin Artam şu tavsiyeyi yaptı:

— Saydığın her üç vasfı haiz olan koku yalnız benzindir. Bir küçük şişeyi koynuna koyar, nişanlının evini boylarsın yavrum.

★

KAYNANA DİLİ Mİ BU MÜBAREKLER?

Meşhur bekârlardan Nahit Sırrı Örik sebzeciye sivri biberleri göstererek sordu:

— Nasıl bunlar?

Sebzeci onun acı istediğini zannederek methetti:

— Zehir gibi.

Nahit yüzünü burusturarak şöyle söylendi ve kaçtı:

— Hem sivri, hem zehir gibi. Bunlar kaynana dili olacak, fakiri hoş gör öyle ise..

★

KÖKLERE DAİR:

Velit Çelebi bermutat Yenişehir eczanesinde oturmuş bazı kelimelerden ve köklerinden bahsediyordu. O sırada lâboratuvarda işini bitirerek yanına gelen eczacı Nurettine sordu:

— Nasıl, sen de köklerle biraz meşğul oldun mu?

Nurettin müsahabenin baş tarafını dinliyemediği için boş bulundu ve şöyle cevap verdi:

— Aman üstadım, nasıl meşğul olmam. İspençiyarî dersinde bunları hem okuduk, hem imtihan verdik. Ben ayrık otundan tut da sinamekiye kadar her kökü, her dalı ve hattâ yaprağı bile bilirim.

Zaparta

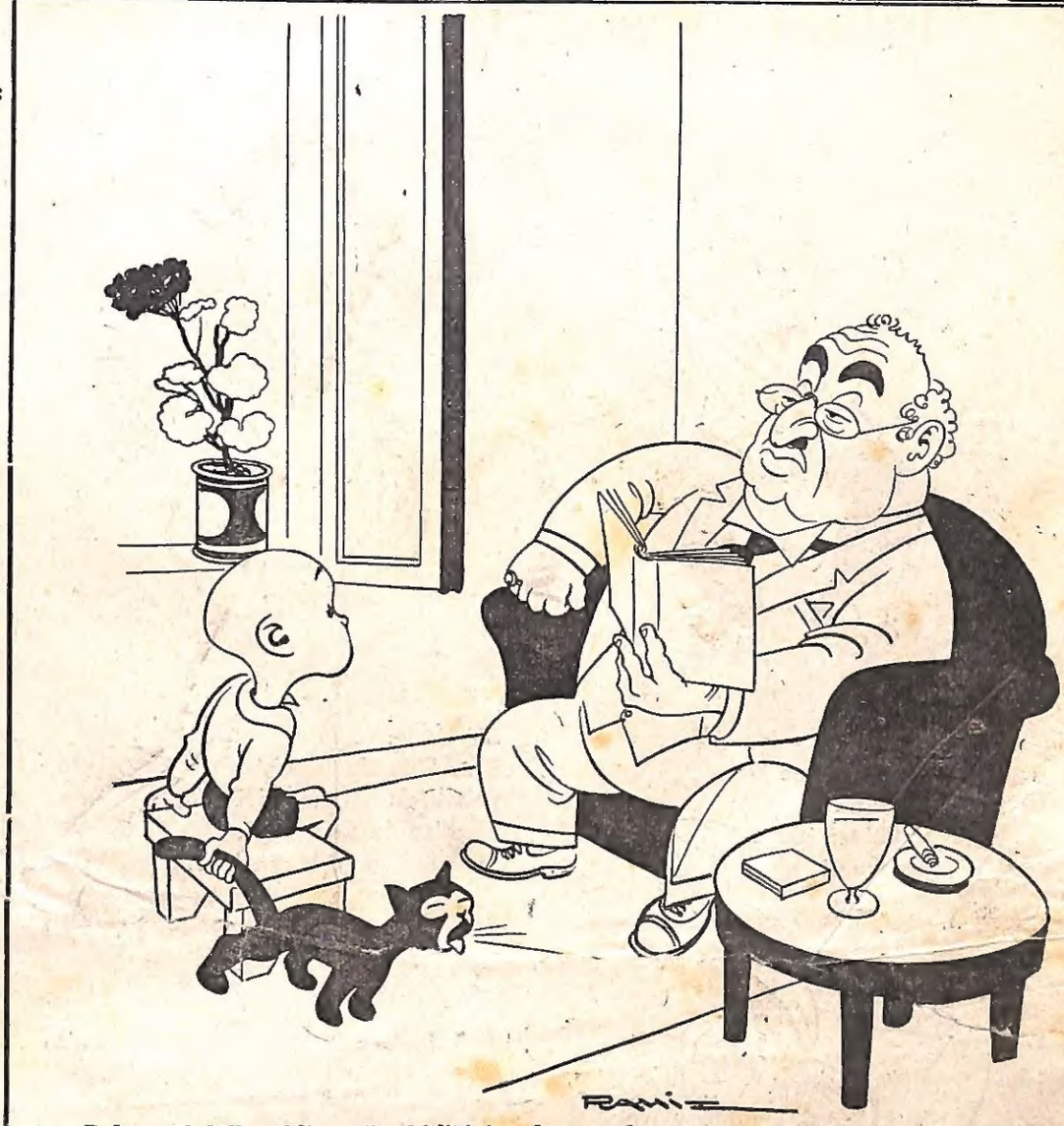

— Baba, Abdülhamidin müstebitliğini anlatsana bana..
— Daha küçüksün yavrum, evlen de karından öğrenirsin!..

Allah polisten razı olsun

Civarımızda yazlık bir sinema açıldı. Kışın görmediğimiz filimleri, çoluk çocuk seyire gidiyoruz.

Geçen gece iki filim gösteriliyordu: Biri Amerikan filimi, öteki yerli filim. Birincisini gördük: Zengin sahneler, ölçülü sözler ve hayret verici danslarla dolu bir filim. O bitti, sıra yerli operet filimine geldi. Operet mevzuunda mantık arıyacak değiliz. Fakat bir saatten fazla süren bir filimde nükte, zarafet namına: «Mercimeği fırına vermişler!», «Bizim sansar, oldu bir simsar!» «Babanın, amcanın, halanın, halanın oğlunun, amcanın kızının, kızının kızının adı ne?» kabilinden tekerlemelerin, musiki namına da «Do, re, mi» ye henüz başlıyan çocuklardan işittiğimiz ağır aksak nağmelerin kâfi geleceğini sanmıyoruz. Bunlara bir de dekor sönüklüğünü, mizansen düşüklüğünü ilâve edersek, filimde gülmekten ziyade ağlamak icap ediyor.

Filim, Kâhtanede geçen bir aşk macerasını değil, Yeniçeri kıyafethanesinin canlanmış bir misalini veriyor: Kavuklar, sivri, yassı, meşinden, keçeden sayısız kavuklar. Ve bu kavukların altında konuşan, bağıran bir hayli mankenler...

Operetin nükte noksanlığını tamamlamak için artistlerin ilâve ettikleri tulûat, insanın içine, bir kat daha hüzün çöktürüyordu.

Kendi kendime: «Nasıl etsem de şuradan sıyrılsam. Şu kalabalığı sökerek, daha fazla üzülmeden, evime nasıl dönsem?» diyorum. O sırada kapının yanında bir düdük öttü:

— Paydos!

Kalabalığın içinden itiraz edenler oldu:

— Nasıl olur? Daha filim bitmedi..

Sinemanın sahibi boynunu bükerek:

— Ne yapalım? dedi, polis men ediyor. Sinemaların tatil saatı gelmiş de geçmiş diye!

Bahçeyi boşaltan kalabalığın arasına karıştım. Sağımdan bir ses:

— Allah razı olsun polisten!

Diyordu. Solumdan bir ses de cevap veriyordu:

— Bu polis kimse bulalım, görelim. Bizim beklediğimiz büyük münekkit herhalde bu polis olacak!

Istanbul satıcıları (Milli Oyunlar Festivali)

GAZİNOCU:
İçme de beyim içme
Sarhoş olursun
Hesap geldikten sonra
Bir hoş olursun!

MANAV:
Entarimiz ala benziyor
Şeftalimiz bala benziyor
Fiyatlar da arttı artalı
Dükkânımız hâle benziyor!

TERZİ:
Bir ceket isterim beli dar ola
Bir çubuğu yeşil biri al ola
Kadir mevlam senden bir kâr isterim
Ölenedek o kâr bana mal ola!

KASAP:
Aman kasap, canım kasap
Gelsin müşteri görelim hesap
Kasapların koyunları
Çoktur size oyunları!

YENİ ZENGİN:
Derman kâr eylemez ferman dinlemez
Yeni zengin yeni zengin
Cezadan ölse de yine inlemez
Paralı maralı zengin!

BAKKAL: ★
Urfanın yağları, kuyruklu yağlar
Müşteri yanıyor, alan alamıyan ağlar
Benim yaman hilem cihanı yakar
Gelme gözüm bu ağlarım seni de avlar!

Buldan kazasından M. K., T. Z. ve E. Ö:

«1. Yaşım 19, evliyim, fakat başka bir kadına âşıkım, ne yapayım?

«2. Yaşım 18, şimdiye kadar kısmetim çıkmadı, çaresi nedir?

«3. Kendim esmerim, bana hangi renk kadın yakışır?»

CEVAP:

1. Bu yaşta hem evli, hem de âşık olan bir adamın ne yapması iacp ettiğini Akılhocası değil, akıl doktoru tayin eder.

2. Kısmetiniz daha bir müddet çıkamaz. Zira bu yaşta evlenmek istiyen bir erkeğin aklından kızlar şüphe etmese bile kızların anaları, babaları kuşkulanırlar!

3. Renginize değil, gönlünüze göre kadın arayın. Yoksa esmere en fazla yakışan ya Habeştir, ya zenci!

★

Burhaniyede O. B:

«Çalışkan bir talebeyim, milletime yüksek hizmetlerde bulunmak istiyorum, bunun için bana hangi mesleği tavsiye edersiniz?»

CEVAP:

Tahsil hayatınızda kendi istidadınızı ve şevkinizi kontrol ederek aradığınız meslegi bulabilirsiniz. Sizin en sevdiğniz, en muvaffak olacağınız meslek, memlekete en fazla fayda temin eder. Zira millete hizmet etmek cihetinden fen de bidir, sanat da... Tevfik Fikretin de-

e iştirak etselerdi böyle çalar oynarlardı..

VURGUNCU:
Karanfil oymak oymak
Olur mu kâra doymak
Kâra doydum diyenin
Caizdir başın vurmak!

KUNDURACI:
Mahzun gözlerini ufkuma ger ki
Fırsat geldi diye türkü söliyem
Sarı liraları önüme ser ki
Koklayıp öperek yar geldi diyem!

KÖMÜRCÜ:
Meşeli dağlar meşeli
Altından halı döşeli
Kül oldu elime düşeli
Müşterinin en güzeli!

TUHAFİYECİ:
Yolculuk var yarına
Salamon diyarına
Ceplerim altın dolu
İş gitti uyarına!

AHÇI:
Kabak da pişti tuz ister
Benim de canım mangiz ister
Beş olmazsa on olsun
Banknotum bol olsun!

MUHTEKİR:
Kanunlar olmasaydı
Benzimiz solmasaydı
Ölüm Allahın emri
Sürülmek olmasaydı!

ği gibi:

epsi lâzım bu yurda, hepsi müfit!

Beşiktaşta İ. M:

«Seyahatiniz nasıl ve nere- geçti? Biz de Akılhocası ol- ak için nereye müracaat ede- n? Muharip devletler sulha vuşmak için sizin zekânızdan ifade edemezler mi?»

CEVAP:

Seyahatim, Avrupada, bom- rdıman tehlikesinden kabil olduğu kadar uzak şehirlerde ve böyle şehirlerde oturmak suretile akıllılığını ispat edenler arasında geçti. Siz de, size akıl danışacak kıratta iki, üç safdil buldunuz mu, akılhocası oldu- nuz demektir. Malûm ya, her kör satıcının bir kör alıcısı var- dır.. Muharip devletler, sulhe kavuşmak için aklımızdan isti- fade etmek istediler ama, dö- vüşçüler arasına girmeyi akla muvafık bulamadık!

★

Fatihte F. S.

«Suallerimi mecmuada neş- retmeyiniz, kulağınıza fısıldıyo- rum: fiskos.. fiskos...»

CEVAP:

Bu işte bir fasafiso var, fa- kat işin falsolu ciheti kanunî değil, hayatîdir... Bunu kızın babasından önce kızın kendisi ile görüşseniz daha iyi olur. Yalnız kızın ilmî yüksekliğine denk olmak için siz de sanatı- nızı yükseltmiye çalışınız. O za- man, kalbiniz gibi fikriniz de beraber ve müsavi sayılır.

★

Boğaziçinde G. B.

«Eski kaptanlar, vapurla ya- lıların önünden geçerken, yalı pencerelerinden ikram edilen kahveleri kaptan köprüsünden alırlarmış. Şimdi böyle maha- retli kaptanlar yok mu?»

CEVAP:

Öyle maharetli kaptanlar var ama, öyle kahve ikram e- decek yalı sahipleri yok!

Akılhocası

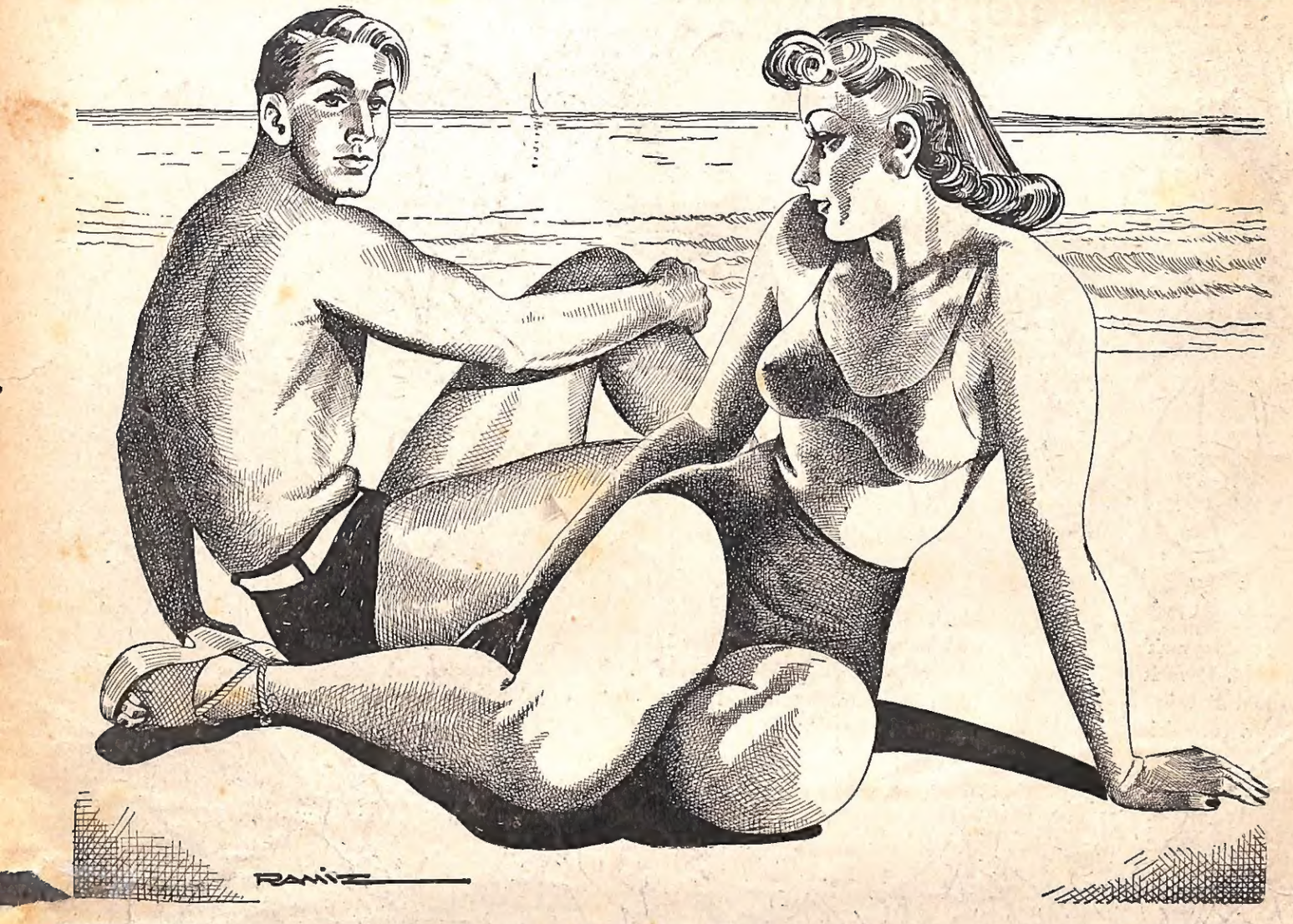

— Babam bu sabah yine adamakıllı kalayladı..
— Ne diye?..
— Vücudum bakıra benzemiş diye!..

ÇAMDEVİREN

Caizesiz kasideler:

Ismail Habib Vasfında

Kimi vardır ki, gezer şanlı edibim diyerek,
Kimi kürsii siyasette hatibim diyerek.

Kimi vardır ki, satar sahai sanatta gurur,
Nekadar ehli hüner varsa rakibim diyerek.

Kimi vardır ki, azımsar bugün üstatlığını,
Fıtreten en yüce dâhîye karibim diyerek,

Kimi vardır ki, verir dersini Eflâtunun,
En derin felsefedir fikri acibim diyerek,

Kimi tufan gibidir, vadü tenkide düşer,
Şi'ri alt üst ediyor reyi garibim diyerek.

Kimi feryadı basar, sadece sanatta değil,
Hanedanlıkta da mümtazü necibim diyerek.

Yürür erkânı hayal âleminin elhasıl,
Sanatın tahtıdır elbette nasibim diyerek:

Kimi viranei nesrin yeni mimarı benim,
Kimi dilhasta olan şi're tabibim diyerek.

Fakat ancak biri vardır ki, tevazula geçer,
Ağız açmaz ne putum ben, ne salibim diyerek.

O tevazu eri mecmuai irfaniyle
Dolaşır caddede yalnızca: «Habibim!» diyerek.

Nasıl etmez bu fedakârı sena Çamdeviren,
Fazılım, âlimim, üstat lebibim diyere?

ÇAMDEVİREN

Bunu duydunuz mu

DERVİŞİN FİKRİ

Fatma — (Gazeteden okuyarak) «Ticaret Vekilimiz beyanatında, halkın biraz sabırlı olmasını, sonunda her istediğini kolaylıkla bulacağını söylüyor».

Ayşe — Zannetmem.

Fatma — Neden?

Ayşe — Yirmi yıldanberi beklediğim kocayı yirmi gün sonra mı bulacağım?

İSTİFÇİ

Mahdut kazançlı adam — (Gazeteden okuyarak) «İstifçinin biri kör bir kuyuya eşya istif etmiş!»

Arkadaşı — Cezası kolay..

Mahdut kazançlı adam — Ne yapmalı?

Arkadaşı — İstifçileri o kör kuyuya istif etmeli!

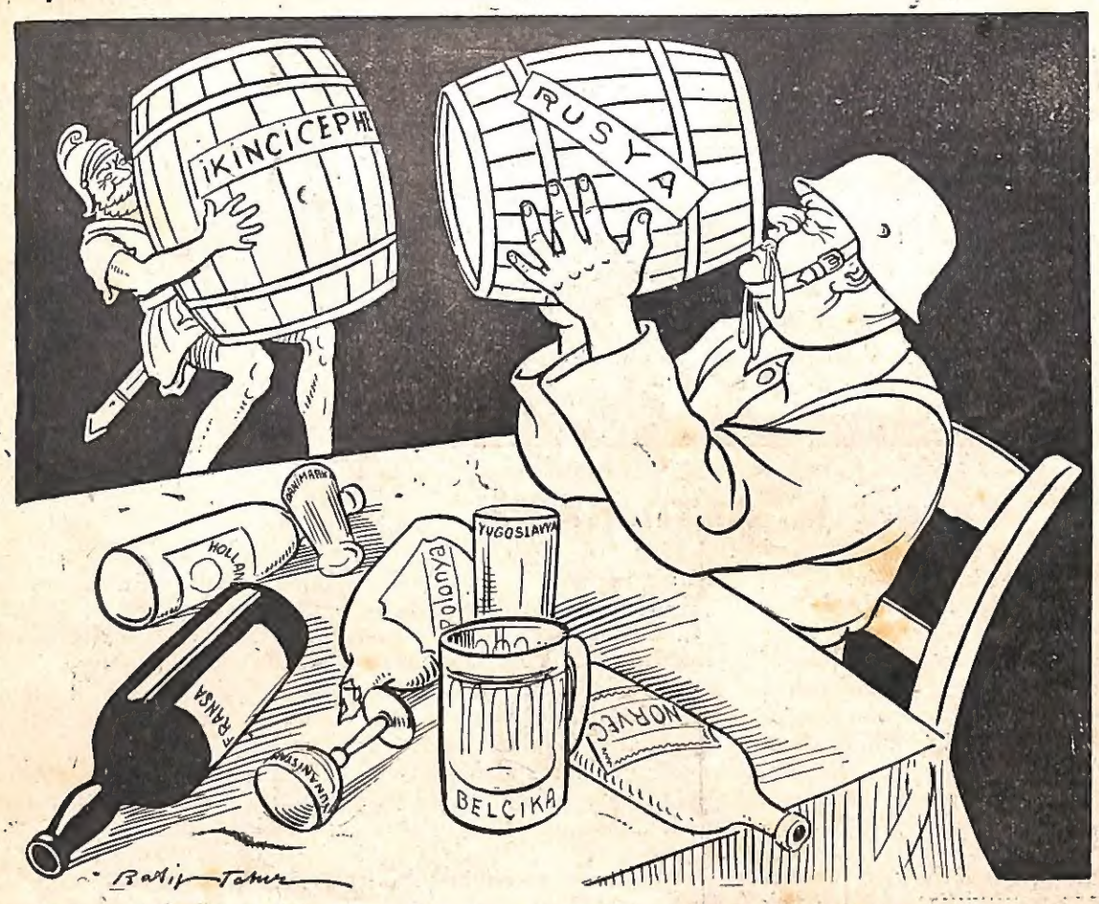

— Nafile gözümü korkutmıya çalışma, galiba o fıçının içi boş!..

Hikâye

Çaresiz Kalınca ..

YAZIN bir aylık izinini İstanbulda geçirmek için sevinçle koşup gelen Fikri Gür, bu otuz günün yirmi dokuzunu Fikriyenin peşinde tüketmişti.

Daha ilk geldiği gün Kadıköy vapurunda görür görmez Fikriyeye tutulmuştu. Kıvırcık siyah saçları, pembe yanaklarla süslenen beyaz, yuvarlak yüzü, uzun kirpikli iri, parlak gözleri, Fikriyeye canlı bir kızdan ziyade bir taş bebek manzarası veriyordu. Bu taş bebeği bir gün satın alabilmek için, Fikri, bir yıldanberi biriktirdiği parayı vermiye hazırdı. Fakat, talihsiz genç, ilk günden beri Fikriyenin kayıtsız bakışları ile karşılaşıyor, onun bu alâkasızlığı karşısında büsbütün parlar ateş haline geliyordu.

Onu evine kadar takip etmiş, ondan sonra her gün Fikriyenin evi karşısındaki pastahanede otururak sabah, akşam onun çıkmasını beklemişti.

Dairesinde dokuzdan on yediye kadar çalışmıya alışan Fikri, bu mezuniyet günlerinde yediden on dokuza kadar pastahanedeki masayı işğal ediyordu.

Bir gün, beş gün, bir hafta bu şekilde devam etti. Böyle çetin ve ısrarlı bir devam karşısında taze bir kız, yakışıklı bir gence nekadar mukavemet edebilir? Tabiî, Fikriye de sabırlı âşıkma nihayet gülümsemiye, konuşmak müsaadesini vermiye razı oldu.

Fikri, arkadaşlarına güzel bir tatil macerası ile dönebileceği için seviniyordu. Fakat Fikriye kolay kolay ele avuca girer şeytanlardan değildi. Âşıkını iyiden iyiye imtihan ediyor, onun alâkasına her gün ayrı ayrı notlar atıyordu. Büyük bir ciddiyetle randevularını kalabalık yerlerde veriyor, yarım saatten fazla beraber bulunmuyor, sonra güler yüzle delikanlıdan ayrılıp gidiyordu.

Tatilinin bitmesine bir gün kala, Fikriye, genç âşıkının ricası karşısında insafa geldi:

— Yarın sabahtan akşama kadar seninleyim. Nereye istersen oraya gideriz!

Fikri, sevincinden çıldıracaktı. Ertesi sabah otomobille sevgilisini aldı. Şişlide geçen senelerden tanıdığı paralı, kabineli bir gazino vardı. Fikriyeyi oraya götürmek istedi. Otomobil tam gazinonun kapısına geldiği zaman yan duvarda bir ilân gördü:

«Gayri münasip vaziyetinden dolayı gazino şukadar müddetle kapatılmıştır!»

Fikrinin sevinci biraz uçar gibi oldu. Fakat aklına Boğaziçinde bildiği bir otel geldi. Otomobilin istikametini Maslak yoluna çevirdi.

Otelin sahibi Fikriyi kapıda karşıladı, ellerini uğuşturarak:

— İmkânı yok, dedi, otele küçük bayanla beraber sizi alamayız.

— Neden?

— Çünkü otelin salonunda resmî adamlar var. Sizi görürlerse şüphelenirler, başımıza bir iş açılır!

— Hay Allah mustahakını versin.

Ne çare, oradan bir plâja doğruldular. Fikri, plâjın gişesine yaklaştı:

— Bize bir aile locası.

— Kabil değil.

— Neden?

— Bütün localarımız, akşama kadar kompledir. Arzu ederseniz yarın için bir tane ayırayım!

— Lüzumu yok, sizin olsun.

Sevgiisi ile başbaşa kalmak için, son çare olarak, Beyoğlundaki bir lokantayı hatırladı. Bu lokantanın üstünde kapalı küçük daireler vardı. Bu dairelerin birinde, Fikriye ile pek güzel sohbet edebilirdi. Şoföre:

— Haydi, Beyoğluna dön!

Dedi. Tekrar geldikleri yoldan avdet ettiler. Lokantanın kapısında gördüğü garsona sordu:

— Yukarıda bir daire açar mısınız?

Garson iki elini yana açtı:

— Açamayız.

— Neden?

— Lokantayı mutaassıp bir adam aldı. Yukarı odaların hepsinin bölmelerini indirdi, orasını geniş bir salon haline koydu!

— Hay koymaz olsaydı.

Fikri, süklüm püklüm Fikriyenin yanına geldi:

— Her taraftan kısmetimiz kapalı, dedi. Artık son ümidim bir yerde kaldı:

— Nerede?

— Şimdi görürsün.

Otomobili bir kuyumcunun önünde durduttu:

— Bize iki yüzük, iki nişan yüzüğü..

Fikriyenin gözleri sevinçle parladı:

— O da ne demek?

Fikri, sevgilisinin yüzüne büyük bir şefkatle bakarak dedi ki:

— Ne yapayim? Seninle başbaşa kalabilmek için bütün dolambaçlı, iğri yolları kapalı buldum. Bundan anlaşılıyor ki, seninle başbaşa kalmacak yere ancak doğru yoldan gidilebilir!

Papağan

★

SÖYLEMEDİN Mİ?

Anası, kızına çıkıştı:

— O sırnaşık delikanlıya söylemedin mi? Annem senden hoşlanmıyor, seninle evlenmemize müsaade etmiyor diye...

— Söyledim anne, hepsini söyledim...

— Peki, ne dedi?

— Oh, ne iyi dedi. Mademki benden hoşlanmıyormuş, evlendikten sonra bizi hiç rahatsız etmez dedi!

BEN SANA BİR ŞEY Söyliyeyim mi?

Yazan; M. ALTINKAYA

— I —

Tatlı tatlı konuşuyorduk. Bir aralık kahve önünde uzun boylu, zayıf, düşük kaşlı biri göründü. Başında eskice bir şapka, sırtında yaz olduğu halde, topuklarına kadar uzanan bir pardesü, kolunda da külüstür bir şemsiye vardı. İlk bakışta devlet düşkünü tesirini yapan bir adam...

Bu tanımadığım zatı görür görmez masa arkadaşlarım, telâşla ayağa kalktılar ve derhal gardroba koştular. Halbuki, birkaç saniye önce hiç biri gitmek niyetinde değildi. Bunun için bu âni gidiş hareketinden afalladım. Ne olduğunu sormıya vakit kalmadı, çünkü kahve önünde görünen zat yanımıza gelmişti. Devlet düşkününden kaçmak, Adem babamızın cennetten kovulduğu günden beri cari olan bir âdettir.

Arkadaşlardan biri, gider ayak beni bu zata takdim etti:

— Hamdi beyefendi dedi, zatıâlilerine arkadaşımız İbrahim beyi takdim etmeme müsaade buyurunuz. Biz acele bir iş dolayısile gitmek mecburiyetindeyiz. İbrahim bey gayet kalender, malûmatlı ve derin görüşlü bir arkadaştır, kendisinden çok memnun kalacaksınız. Hürmetler beyefendimize.

Hamdi beyin topatan kavunlarına pek benziyen bir başı, fırıl fırıl dönen minimini bir çift siyah gözü ve cidden hürmetlice bir burnu var. Yaşı elli olmalı. Karanlık bir surat...

Maamafih, şu Hamdi bey bende, ilk önce alelâde bir fâni tesirinde bulundu. Bir zamanlar iyi günler görmüş, sonradan - Allah kimseyi düşürmesin! - düşmüş bir adam...

Birbiri ardınca kapıdan çıkan arkadaşlardan biri sona kalmış, dikkatle bana bakıyordu. Gözlerimiz karşılaşınca arkadaşım manalı bir gülümseme ile elinin tersini ustura gibi yanaklarına sürdü, sonra da kaçmamı işaret etti. Arkadaşım: «Müthiş traşçıdır, şu Hamdi bey!» demek istiyordu.

Hamdi beyle başbaşa kalmıştım. Kendisine, usulen, ne içeceğini sordum. Gayet sade ve alâyişsiz bir tavırla kahve içeceğini söyledi ve ufarak gözlerini gözlerimin elifine dikerek:

— Tanıştığımıza memnun oldum, İbrahim bey, dedi. Arkadaşlar hakkımızda çok iltifatlı sözler sarfettiler. Bendeniz malûmatlı insanlardan çok hoşlanırım.

— Allah ömürler versin.

Sonra, bütün yeni tanışanlar gibi havadan, sudan, öteden beriden konuştuk. Bir aralık söz yemek bahsine döküldü. Ben yemeklerimizin ağırlığından şikâyet ettim. Hamdi bey de, gider ayak, düşüncemi paylaştı:

— Ben sana bir şey söyliyeyim mi? dedi. Bendeniz de aynı fikirdeyim. Yemeklerimizde yağa, yağlı ellere fazlaca yer veriyoruz. Bunun için yaş otuzu geçince hepimiz mide ve barsak güçlüklerinden şikâyetçiyiz. Böyle olduğu halde yemeklerimizi sadeleştiremiyoruz, vesselâm.

Hamdi bey yeleğinin cebinden eski bir saat çıkarıp baktı.

— O, dedi. Öğle olmuş... Bendenize müsaade, yine görüşelim, İbrahim beyefendi.

Ve Hamdi bey gitti. Normal, akıl başında, efendi efendicik herkesinki gibi bir gidiş.

* * *

Ertesi gün kahvede arkadaşlarla yine ayni masa etrafında toplanmıştık. Bunlardan biri gülerek sordu:

— Afiyetler olsun! dünkü traş uzun sürdü mü?

— Ne traşı? Adamcağız tatlı tatlı konuştu ve benden memnun kalarak gitti.

Bu izahatım arkadaşları hayretler içinde bırakmıştı. Bunlardan biri sordu:

— Sana, «ben sana bir şey söyliyeyim mi?» demedi mi?

— Dedi ama, bu cümleyi o kadar makul bir mevzuda kullandı ki, ben bunda hiç bir fevkalâdelik görmedim.

Arkadaşlardan biri:

— Şu hesaba göre esref saatına raslamadın, demektir... Dur hele! ileride görürsün!..

Doğrusu bu ya, Hamdi beyle arkadaşlar arasındaki münasebetlerden bir şey anlıyamıyordum. Hamdi beyin traşçi olduğunu söylüyor ve masalarına geldi mi, bazı nezaketli sözlerle sıvışmıya bakıyorlar.

— Hamdi bey hakkındaki iddialarınızı biraz mübalâğalı buluyorum, dedim.

Arkadaşlardan biri cevap verdi:

— Ona, «ben sana bir şey söyliyeyim mi? Hamdi bey» derler. Herkes ondan yaka silkmektedir. Hamdi beye yakalanmıya gelmez! «Ben sana bir şey söyliyeyim mi?» diyerek bir başladı mı, yandın!

Arkadaşın bu izahatı pek pısırıkça idi.

Adamcağızı, böyle ağzınıza sakız edeceğinize sepetleyin, konuşmayın, dedim. Sizi zorla konuşmıya mecbur edemez ya?

Bir diğer arkadaş bu dürüst ve gayet makul itirazıma, öncekinden çok daha pısırıkça bir mukabelede bulundu:

— Hamdi beyin her biri sekiz daireli üç apartmanı, dükkânları, mağazaları, otelleri var. Servet beş yüz bin lira tahmin olunuyor.

— Size ne?

Bu sualе ne onlar cevap verdiler, ne de ben fazla bir şey

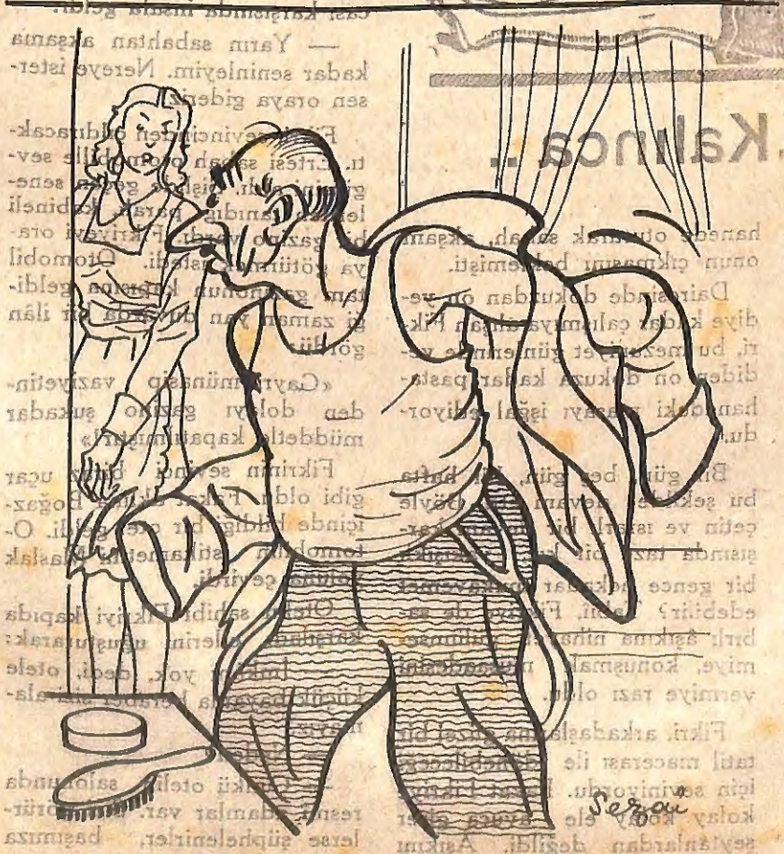

Hizmetçi — Her gün bir sürü alacaklı geliyor, ne yapacaksınız?..

Bay — Başka mahalleye taşınacağım!..

BİR HAKİKAT

Müşterilerimizin nazarı dikkatine:

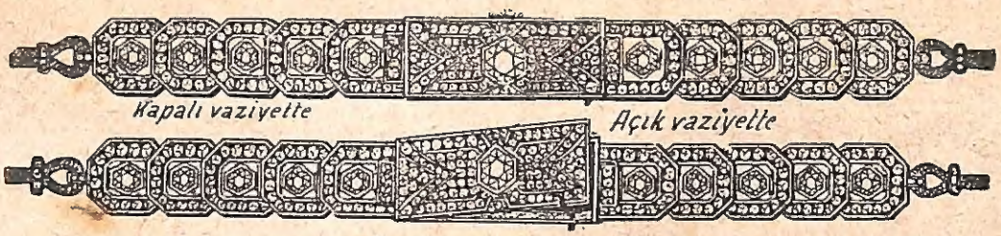

No. 82 - D. Elmaslı ve 11 pırlantalı 600 lira
No. 82 - C. Elmaslı ve ortadaki büyük olmak üzere 11 pırlantalı 700 lira
No. 82 - E. Elmaslı ve ortadaki ile kenarlarındaki büyük olmak üzere 11 pırlantalı 800 lira
No. 82 - H. Elmaslı ve ortadaki ile kenarındaki daha büyük olmak üzere 11 pırlantalı 980 lira

Pırlantalı ve elmaslı saat demek, bir kelime ile SİNGER SAATİ demektir. Çünkü pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhur âlem olan SİNGER saatlerinde toplanmıştır. Bunun için, saat alacağınız zaman, tereddütsüz SİNGER saatı almanız ve saatın üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Modayı takip eden asrî kadın için, kıymetli taşlar ile ve nefis işlemesile hakikaten nazarı dikkati celbeden böyle bir harikulâde SİNGER saatine sahip olmak âdeta bir saadettir.

SINGER SAATİ; HOŞA GİDECEK EN MAKBÛL VE EN GÜZEL HEDİYELİKTİR. EMSALLERİ GİBİ 15 SENE GARANTİLİDİR.

Adres: SİNGER SAAT MAĞAZALARI. İstanbul Eminönü No. 8

RADYOLİN

Sabah, Öğle, Akşam

Her yemekten sonra günde üç defa muntazaman dişlerinizi RADYOLİN ile fırçalayınız

sordum. Yalnız, arkadaşlardan biri, ayrılırken:

— Bir okadar da cimridir o...

— Bana ne?

Benim Hemdi beyde bulabildiğim biricik kusur, ikide birde «biraderim» demesi ve bu kelimeyi «bilâderim» diye söylemesidir. Fakat, kul kusursuz olur mu?

* * *

Bütün fâniler gibi ben de bazı sabahlar gayet neşeli, bazı sabahlar da gayet ters kalkarım. Neşe ile uyanmak sağlık, sağlamlık alâmetidir. Bunu, sizin kadar ben de bilirim. Ters, hırçın, neşesiz uyanmayı ise muhtelif sebeplere hamlederler. Kimi, soluna uyanmış, kimi de pekliği var, der.

Ilık bir yaz sabahı, deliksiz bir uykudan sonra, soluma değil, sağıma kalkmıştım. Dudaklarımda, bilmem nerede işittiğim bir melodi olduğu halde yataktan fırladım. Neşe ile anan her fâni gibi uzun u- tlı tatlı gerindim. Kasten uzattığım bir traş ve yıkanmadan, neşeli ve muffassal bir kahvaltıdan sonra, tığ gibi çevik bir halde soluğu caddede aldım.

Ciddî mevzular üzerinde olmamak şartile konuşmak, alay etmek, eğlenmek istiyordum.

Kahveye uğradığım zaman kimsecikler yoktu. Yalnız Hamdi bey dostumuz orada idi. Kenar masalardan birine oturmuş, sabah gazetelerini gözden geçiriyordu.

Yanına gittim. Alay olsun diye, kandilli değil, binlerce kandille süslenmiş bir selâm verdim. Hamdi bey beni görünce:

— Vay bilâderim! dedi. Zatâliniz misiniz? Buyurunuz bilâder! Görüşmiyeli bir hayli oldu.

Hamdi bey de pek neşeli idi. Bu sabah, o da sağına kalkmıştı. Bir sandalye çekip karşısına geçtim.

— Gazete mi mütalea buyuruluyor?

— Evet bilâderim, sabahları gazetelere bir göz atmak âdetimdir, fakat...

Hamdi bey birdenbire durdu ve aklına yeni bir şey gelmiş gibi, küçük siyah gözlerini gözlerime dikti ve dedi ki:

— Ben sana bir şey söyliyeyim mi? Çok teşrifatlı konuşuyorsun! Nedir a «zatâliniz», yok «buyurulur mu?», yok «fişmekânını» gibi tâbirler? At şunları. Evet, evet, at da senli benli olalım. Biribirini sevenler arasında bu gibi çürümüş, kokmuş, riyalı lâflara yer yoktur.

Doğru ve samimî söz dediğin bukadar olur.

— Peki be Hamdi bey bilâderim, dedim. İstediğin gibi olsun. Senli benli olalım. Ben, zaten teşrifattan, alayişten hoşlanmam..

Fakat dikkat ettim, masasına oturduğum halde Hamdi bey, bir türlü akıl edip ne içeceğimi sormuyordu. Daha ziyade bekliyemezdim. Garsonu çağırıp bir kahve ısmarladım. Hamdi bey oralıklı olmadı.

Arkadaşların Hamdi beye izafe ettikleri sıfatlardan biri, yani cimrilik tahakkuk ediyordu.

Hamdi bey, küçük bir duraklamadan sonra gazetesini sandalyelerden birine bıraktı. Dirseklerini masaya dayadı ve yüzüme baktı. Bu bakışlarında derin bir hayretin izleri vardı.

— Arkası var —

DİŞ TABİBİ

A. SARYAN

Beyoğlu İstiklâl caddesi, Elhamra apartmanın 4 numaralı dairesinde, muhterem hastalarını kabul eder.

EN SON MODALARLA AHENKTAR

PARİSİN YENİ PUDRA RENKLERİ

Paris terzihanelerinin bu seneki kollek-siyonları, mevsim toplarının yüz ve tenin yeni renklerle ahenktar olmas lâzım geldiğini gösteriyor. Bu sonmoda yeni pudra renkleri de bi Fransız güzellik mütehassısı tarafından icat ve piyasaya arzedilmiştir Burada, bunları ancak Tokalo pudrasının yeni ve cazip renkler arasında bulabilirsiniz. Şeffaf güzellik ve gayet beyaz ciltler için "Naturel,, pudra şayanı tavsiyedir Ekseri sarışınlar ile açık tenli esmerlere "Rose,, uygun gelir. Pembe bir parlaklık verir. 'Rachel pudrası da esmerlere cazip bir renk verir.

"Pêche", yazın aldığınız güneşin altın esmerliğile ideal bir suretti imtizaç eder. Bunlardan başka Tokalon pudralarının şimdiye kadahiç görmediğiniz daha canlı, dahcazip ve daha parlak renkleri vardır.

Tokalon pudrası, "havalandırülmış,, tır ki bu sayede on defa dahinceleşir ve âdeta tabii gibi görülür Taze çiçeklerin esanslarile tatir edilmiştir. Terkibinde "Krem Köpüğü,, bulunduğundan iki misdaha çok zaman sabit durur. Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerini hemen bugünden tecrübe ediniz.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj vesevk masrafı olarak 20 kuruşluk bipulu aşağıdaki adrese gönderiniz Tokalon servisi 23-K. Posta kutusu622. İstanbul.

Karikatür

TOMBUL TEYZE MİLLİ OYUNLAR FESTİVALİNDE:
Gözlüklü efe — Sarı zeybek şu dağlara yaslanır!..